

*'Dat ik geen kinderen
kan krijgen vind ik
een enorm gemis,
maar mijn hondjes
maken veel goed'*

'Ik had zo'n LEUKE MOEDER kunnen zijn'

Ze heeft een prachtig leven, maar ook een groot gat in haar hart. Musicalster Brigitte Nijman (44) kan geen kinderen krijgen en dat valt haar zwaar. Vooral het onbegrip van mensen steekt haar.

Tekst Denise Hillehorst Fotografie Dario & Misja Visagie Carla Rep

Heb je altijd al kinderen gewild?

"Onbewust heb ik altijd die kinderwens gehad, maar ik heb ook een heel leuk vak. Lange tijd had ik nergens anders aandacht voor. Pas laat in mijn leven – op mijn 39e – kwam ik Robert tegen en toen dacht ik: maar van hem zou ik wel... Probleem was dat hij gesteriliseerd was, hij had al twee dochters uit een vorige relatie. Een ivf-behandeling kon nog wel, als ze zijn zaadcellen er operatief uit zouden halen. Hij stond daarvoor open, omdat hij mij het moederschap zo ontzettend gunde. Bij mij zag alles er goed uit, we waren daarom ook heel optimistisch.

Ik was voor mijn gevoel direct na de eerste poging eigenlijk al zwanger. Maar na drie volledige pogingen en één afgebroken

poging stonden we met lege handen.

Ik werd bang; misschien was dit niet mijn bestemming, was ik te oud, zou het misgaan als ik verder ging. Toen zijn we, met grote moeite, gestopt. Er zijn nog steeds momenten dat ik twijfel, als ik op televisie een vrouw van 48 zie die nog een kind krijgt bijvoorbeeld. Dan denk ik: het kan misschien wel..."

Wat deed dit met jullie relatie?

"Natuurlijk hebben we dit samen gedaan, maar er is ook een stukje van het traject dat ik alleen heb gedaan. Robert heeft er niet zo'n groot verdriet van als ik, want hij heeft al twee geweldige dochters. Maar hij is er wel voor me. Wanneer ik verdriet voel of ergens last van heb, steunt hij me, voel >

ik dat hij me begrijpt. Dat het eerder wel gelukt is en nu niet, is niet gemakkelijk voor hem. Hij voelde zich in het verleden weleens schuldig over zijn sterilisatie. Op de natuurlijke manier was het anders misschien best gelukt. Maar hij heeft alles gedaan wat hij kon en ik heb hem nooit iets kwalijk genomen. We hebben het allebei genomen zoals het kwam; het is niet tussen ons in komen te staan. Ik denk dat onze leeftijd daarin een rol speelt; dat we allebei wat meer levenservaring hebben."

Hoe ga je om met de dochters van Robert?

"Robert deelt zijn dochters graag met mij. Ik geniet met volle teugen als Merel (17) en Pleun (15) hier zijn. Dan is hier leven in de brouwerij, dan functioneren we als een gezin. Ik fleur daar helemaal van op. Zaterdagavond met elkaar op de bank; ik kan me geen gelukkiger moment voorstellen. Ik heb mezelf daarmee verbaasd; dat ik daar uitermate geschikt voor ben. Ik had een ontzettend leuke moeder kunnen zijn. Dat maakt het gemis er niet gemakkelijker op. Ik krijg veel liefde van ze, veel gezelligheid. Dat geeft troost. Maar ze zijn niet in mijn buik gegroeid, en dat mis ik. Het is een hunkeren naar. Zelf een kind krijgen, ik denk dat de vrouw daarvoor is bedoeld. Het voelt voor mij als falen dat ik het leven niet heb kunnen doorgeven. Een soort defect, alsof ik dat niet kan. Ik weet zeker dat als ik eerder was begonnen, mijn lijf het wel had gekund. Dat neem ik mezelf kwalijk. Aan de andere kant: toen kende ik hem ook nog niet. Mijn leven draait nu wel heel erg om mij. Ik had het wel leuk gevonden als het, hier in huis met name, over iemand anders ging. Er is een tijd geweest waarin ik dacht: waar leef ik dan eigenlijk voor? Dat zegt niets over mijn gevoel voor de dochters van Robert, want die zijn ontzettend belangrijk voor me. Maar zelf een kind krijgen en dat zien opgroeien, dat ga ik nooit meemaken. Een vriendin van me heeft net een baby gekregen. Ik kan daar enorm van genieten. Maar als ik het kindje op mijn schoot krijg, met die heerlijke plooitjes in de armpjes, en ik laat mijn gevoelens van gemis de vrije loop, dan kan ik het wel uitbrullen."

Waarmee kunnen mensen jou kwetsen?

"Er zijn weleens mensen die zeggen: 'Neem mijn kind maar een week mee.' Daar reageer ik niet op, dat lach ik een beetje weg. Het zal ook wel het ongemak zijn. Sommige mensen weten niet goed hoe ze moeten reageren, zeggen dat ze jaloers zijn op mijn vrijheid. Natuurlijk, ik hoef niet naar hockeywedstrijden, ik ben geen tijd kwijt aan zwemles. Maar ze weten helemaal niet hoe graag ik dat misschien wel had gedaan. Ze leggen hun problemen over de mijne heen, want die doen er blijkbaar niet toe. Maar zulke reacties komen altijd van onbekenden of verre kennissen. Ik prijs

mezelf gelukkig met een begripvolle naaste omgeving; mijn vrienden en mijn familie. Ik kan er heel goed met Robert en met mijn moeder en zussen over praten. Over hoe het had kunnen zijn. Over dat kleine meisje met krullertjes aan mijn hand dat ik me altijd had voorgesteld."

Waar geniet je wél van?

"Ik heb een prachtig leven; Robert is een geweldige man, ik heb lieve familie en vrienden en ik heb Sammie en Moosje, mijn hondjes waar ik helemaal gek van ben. Ik trek ze nog net geen gymmen aan! Zij maken wel heel veel goed. En dan heb

Baby Brigitte

Optreden met Inly Neri, doe ik al 20 jaar

Als deuter

In Grease

Ik ook nog heel gaaf werk. Voor mij voelt het ook helemaal niet als werken, ik ga gewoon iets doen wat ik ontzettend leuk vind. Begin 2016 ga ik weer het theater in, onder andere met Linda Wagenmakers, met het theaterconcert *Douze points*. Volgend jaar bestaat 't Songfestival zestig jaar, en dat gaan we met dit concert vieren. Eind van 't jaar geef ik jubileumconcerten met de groep *Jeans*, waarmee ik ooit ben begonnen. Dit werk had ik echt niet zo eenvoudig kunnen combineren met een gezin. In mijn vak kun je niet lang doorspelen met een dikke buik. Ik denk dat ik er een paar jaar uit zou zijn gegaan, omdat ik er ook heel erg van had willen genieten."

Over je kinderloosheid heb je een liedje opgenomen. Hoe kwam dat zo?

"Ik ontmoette singer/songwriter Leonie Meljer op een verjaardag. Het klikte tussen ons en we gingen meteen de diepte in. Ik vertelde haar over mijn droom van een eigen kindje en dat die niet was uitgekomen. Drie weken later vroeg ze of ik bij haar langs wilde komen. Ik ging zitten en toen zong ze ineens een nummer voor me dat ze speciaal voor mij had geschreven: *Je moeder ongeken*. Ze had het precies goed verwoord; het verlangen, het gemis. Het is het meest bijzondere lied dat iemand ooit voor mij heeft gemaakt. Een stukje van mijn gevoel in een melodie gegoten. Ik heb het ook zelf opgenomen. Ik zal het niet zo vaak ergens gaan zingen, maar ik wil er wel de vrouwen mee bereiken die dit gemis ook voelen. Sinds vorig jaar ben ik ambassadeur van *Uitgerkend Jij*, een platform voor vrouwen met vruchtbaarheidsproblemen. Zij geven

MEER BRIGITTE

Naam: Brigitte Nijman

Geboren: Den Haag, 12 juli 1970

Relatie: Getrouwd met Robert Veuger, ICT-er, die vader is van twee dochters: Merel (17) en Plaun (15).

Bekend als: hoofdrolspeelster in musicals als *Evita*, *Grease* en *Pietje Bell*. Onlangs bracht ze de EP *Nijman zingt de Nijs*, een ode aan Rob de Nijs, uit. In 2017 speelde ze met Laura Vlasblom de voorstelling *Jaar*, een theaterconcert met anekdotes over het leven van de werkende vrouw. Het liedje *Moeder ongeken* kunt u beluisteren via

www.uitgerkendjij.nl/brigitte

Houdt van: "Dieren, vooral van honden. We hebben onlangs een tweede hondje geadopteerd uit Spanje. Het liefst zou ik er nog acht adopteren, ik denk alleen dat ik dan over een paar jaar in mijn eenijte woon..."

Hekel aan: "Mensen die niet nadenken voordat ze iets zeggen. Ik zei laatst dat het me afschuwelijk leek om je kind aan zo'n vreselijk ongeluk als MHI? te verliezen. 'Hoe weet jij dat nou,' zei ze, 'jij hebt toch helemaal geen kinderen?' Sindsdien loop ik met een grote boog om die vrouw heen."

Ontspant door: "Lokker uit te waaien op het strand. Het ultieme geluksmoment voor mij is een grote zak friet halen met veel mayonaise en dan met de billen in het zand naar de ondergaande zon staren."

een jaarlijks magazine uit en hebben een fijne site. Als ik ergens ambassadeur van word, dan wil ik ook iets doen. En zo ontstond het idee om samen een actie op touw te zetten om dit lied cadeau te doen. Aan alle mama's die het in hun hoofd zijn, maar die nooit of nog niet mama zijn geworden. Ik denk dat die vrouwen soms heel eenzaam zijn, net als ik. Je kunt er met iedereen honderduit over praten, maar dat gemis, dat heb jij alleen. Dat grote gat zit in jouw hart, daar moet jij mee dealen. Ik denk dat de buitenwereld, de wereld van gezinnen, weleens voorbijgaat aan dat verdriet. Dan is het fijn als er ook eens aandacht voor is, zeker rond Moederdag."

Hoe beleef jij Moederdag?

"Voor mij is het een dag die ik het liefst heel snel wil overslaan. Robert probeert, samen met mijn hondjes, die dag zo mooi mogelijk voor me te maken. Van zijn dochters krijg ik natuurlijk een lief telefoontje, of een dikke knuffel. En mijn jongste zusje, die zelf drie kinderen heeft rondhuppelen, denkt er ook altijd aan om mij even te bellen. Maar het blijft toch een lastige dag voor me. Wekenlang zijn er al overal reclames te zien en te horen. En op de dag zelf staat heel Facebook weer vol met alle knutsels die kinderen voor hun moeder hebben gemaakt. En dat gebeurt bij mij thuis niet. Gelukkig heb ik mijn eigen moeder nog, dus focus ik me die dag helemaal op haar. En natuurlijk op de moeder van Robert. Dat is Moederdag voor mij."

Brigitte vertelt meer en is te zien in een filmpje op VROUW.nl/magazine